

влъкome съ насъ и раненитѣ. Изпотрапахме се, защото то било много далечъ — стигнахме едва следъ обѣдъ.

Като наблизихме, раздѣлихме се на две. Войводата съ едното отдѣление спрѣ срѣдъ селото подъ нѣколко кичести джба до единъ изворъ, а другото отдѣление, заедно съ кехаята и кмета, отиде по кѫщитѣ да дири храна.

Следъ малко наизлизаха отъ селото жени, мѫже, деца и дойдоха при насъ. Всѣки носѣше по нѣщо за ядене: хлѣбъ, сирене, месо, млѣко, сливи, ракия и 5—6 бѣли котела съ вино. Дойдоха и селскитѣ първенци. Постлаха се черги, сложи се българска трапеза.

Всички ни гледаха съ любопитство. Бабичкитѣ се кръстѣха и благославяха.

— Боже, Божичко! Да имъ се ненагледашъ! Какъ си не пожалиха младинитѣ.

Тѣзи ахкания и охкания бѣха единствената наша награда отъ страна на народа, за когото бѣхме се дигнали да се боримъ.

Нахранихме се на богатата трапеза. Войводата поръчаха селянитѣ да не обаждатъ на потерята, че сѫ ни гощавали, и следъ два часа почивка стегнахме се за пѣтъ и потеглихме. Тукъ оставихме брата на х. Димитра, Тодоръ, който бѣше раненъ, и ранитѣ му се бѣха подлютили, та не можеше да мръдне отъ мѣстото си.

Дълго време слушахме благословията на женитѣ и бабичкитѣ.

Вървѣхме право къмъ върха, гдето стигнахме надвечеръ. Току що седнахме да почнемъ, и стражата ни извести, че се задала потеря, която се състояла отъ редовна войска, обута съ червени гащи.

Ние отстѫпихме бѣрзо въ близката гора, а потерата ни отмина, безъ да ни забележи. Следъ като изгрѣя месечината, пакъ потеглихме на пѣтъ.

Ето че завалѣ дѣждъ. Скрихме се подъ букитѣ, но пакъ ни измокри. Най-много пострадаха раненитѣ, защото ранитѣ имъ се измокриха и почнаха страшно да ги болятъ. Стана студено, та се принудихме, въпрѣки опасността, да накладемъ огньъ.

Водачътъ ни, когото взехме отъ селото, ни каза, че нататъкъ не знаелъ пѣтя и непознавалъ мѣстността, и ние го отпустнахме да си отиде. Но скоро пресрещнахме пѣтъ лица — българи, които ни оправиха и ни казаха, че пѣтеката водѣла за с. Шипка, и че ние сме били $2\frac{1}{2}$ часа далечъ отъ Габрово.

Бѣхме въ единъ долъ, въ единъ пущинакъ, гдето бѣше